

Ποιοί είναι οι Γερμανοί στα Κολοκάσια;

Μερικοί από μας ταξιδέυαμε στην Κρήτη από τη δεκαετία του 70. Τότε ήρθαμε σαν πρόσκοποι (πολλοί το είναι ακόμα) και αγαπήσαμε την Κρήτη και ιδιαίτερα τα Σφακιά και το Φραγκοκάστελο.

Πώς αρχίσανε όλα;

Η περιοχή που στα περιπάτά μας σε όλη τη Κρήτη μας μάγευε περισσότερο ήταν τα Σφακιά: το εντυπωσιακό τοπίο, η φύση, η θάλασσα και προπαντός η άνθρωποι: φιλόξενοι, αξιοσέβαστοι, ατάραχοι, συμπαθητικοί. Σε όσους είχαμε ασχοληθεί με την Ιστορία, μας θαύμαζε το ηρωικό τους παρελθόν. Και σε όσους δεν ξέραμε τίποτα για τον Σφακιανό Πολιτισμό μας μιλούσαν οι

πέτρες. Για πρώτη φορά είδαμε τα σπιτία με τις ωραίες καμάρες - ερειπωμένες βέβαια οι δομές (αλλιώς δε θα φαινόντανε) και ήτανε σαν τη φωνή των αιώνων. Σκεφτόμασταν πως σίγουρα αυτοί οι τοίχοι και καμάρες δε θα κρατούσαν άλλα τόσα χρόνια και λυπηθήκαμε ότι κανείς δεν τους φρόντιζε. Σ'εκείνα τα χρόνια δεν είχε ακόμα εξεληθεί ο τουρισμός. τα λεφτά στην επαρχία ήταν λίγα και λιγότερα φαίνεται πως ήταν το συμφέρον για τα σπιτάκια των παππούδων. Για τον ξένο, η απουσία αυτού του τύπου εξελήξεως

είχε την ευχάριστη συνέπεια πως παντού υπήρχε μια μεγάλη ησυχία που κι εμάς μας τραβούσε πρώτα απ'όλα κι έκανε πως από τη δεκαετία του 80 γυρίσαμε σχεδόν κάθε χρόνο.

Έτσι, περίπου το 1985, σε μια εκδρομή που είχαμε ξεκινήσει στην Ασί Γονιά, περάσαμε από τον Καλλικράτη, τ'Ασφένδου και το φαράγγι του, κι έτυχε πως βγαίνοντας στρίψαμε προς τα αριστερά και μπαίναμε

... στην Παράδεισο. Ήταν Απρίλης, όλο γεμάτο ανθισμένα λουλούδια και τα πουλιά κελαϊδούσανε. Ωραία αρχαία καμαρόσπιτα - γιατί τα άφηναν να πέσουνε; Σιγά σιγά γεννήθηκε η ιδέα να κάνομε προσπάθειες να αποκτήσομε κανένα σπίτι και να δοκιμάσομε να το ξανακτίσομε.

Τα έργα

Και το όνειρο έγινε πραγματικότητα. Μπορέσαμε να αγοράσομε ένα σπίτι στον Άγιο Γεώργιο που για διαφορετικούς λόγους το βγάλαμε **Φοίνικα** και λίγο μετά φυτέψαμε ένα φοινικόδεντρο στην αυλή του - ο μυθικός Φοίνικας που ανασταίνεται από το στάχτη ήταν πάντα ένα σύμβολο που ανατόλιζε τις ζωές μας. Δεν είναι ανάγκη να τονίσομε ότι ήτανε μια σκληρή και δύσκολη δουλειά. Μόνο πρέπει να φανταστεί κανείς πως τότε δεν υπήρχε ακόμα κανένας αμαξωτός δρόμος και σχεδόν όλα τα υλικά τα κουβαλήσαμε στην

πλάτη μας από τον Άγιο Νεκτάριο μέχρι τα Κολοκάσια και μόνο λίγες φορές είχαμε ένα γαϊδούρι στη διάθεσή μας... Δεν μπορούμε εδώ να διηγηθούμε όλη την ιστορία.

Όταν είχαμε τελειώσει τα έργα στο Φοίνικα αρχίσαμε το **Παλάτι**, μετά το **Ψυχιατρείο** και το **Μπάνιο** - σε λίγο θα αρχίσουμε τις δουλειές στο **Στεγαστό** και πιο αργά το **Κέντρο** που με τη μεγάλη του ελιά μπορεί να είναι το κατάλληλο μέρος να συγκεντρωθεί η μικρή μας κοινότητα κάθε φορά που πρέπει να γίνει Συμβούλιο. Πολλοί βοήθησαν και βάλανε τα χέρια του σε σχεδόν 15 χρόνια και ελπίζουμε να ξανάρθουν να χαρούνε το πιο πολύτιμο αγαθό που μας προσφέρουν τα Κολοκάσια: την αιώνια ησυχία που μας επιτρέπει ν'ακούσομε τη φωνή της Φύσεως και των πετρών που είναι γεμάτες Ιστορία και Πολιτισμό.

Ο σκοπός

Σε πολλούς φαίνεται παράξενο και ίσως λίγο τρελλό το έργο μας - και αυτό είναι φυσικό γιατί δεν ακολουθούμε κανένα οικονομικό σκοπό. Δε θα δημιουργήσομε ούτε τουριστική επιχείριση ούτε αποκτούμε ακίνητα λόγω κερδοσκοπίας. Κανένας που περνάει τις διακοπές του εδώ δουλεύοντας δεν πληρώνεται με χρήματα, και κανείς από τους φίλους μας που θάρθουν στο μέλλον να ξεκουραστούν στα Κολοκάσια σ'ένα από τα αναστημένα σπιτία δε θα πληρώσει ουτε ένα ευρώ. Είναι βέβαια αναχρονιστικό και το ξέρομε, όπως και η προτίμησή μας για την απλή και παραδοσιακή ζωή, χωρίς αυτοκινητόδρομο, τρεχούμενο ζεστό νερό για ντουζ και τηλεόραση. Μπορούμε να πούμε ότι όλοι που έρχονται και περισσότερα όσοι ξανάρχονται τους συναρπάζει το πνεύμα του μέρους, ώστε να θέλουνε να δώσουνε κάτι από τον εαυτό τους για να μη χαθεί το μοναδικό σύνολο που υπάρχουν τα Κολοκάσια με την πολιτιστική και οικολογική κληρονομία τους.

Ο σύλλογος

Στο Γενάρη 2000 μερικοί από τους "Κολοκασιανούς" δημιουργήσαμε το :

Γερμανο-ελληνικό σύλλογο για την διατήρηση και την υποστήριξη της πολιτιστικής και οικολογικής κληρονομίας στον Άγιο Γεώργιο Σφακίων

"ΝΕΑ ΚΟΛΟΚΑΣΙΑ".

Ο νέος σύλλογος θέλει να δυναμώσει την κατανόηση και τη φιλία μεταξύ Σφακιανών και Γερμανών στα Κολοκάσια και σας προσκαλεί να γίνεστε μέλη του. Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να ροτήσετε το [Λύκο \(Wolf Lustig\)](mailto:Wolf.Lustig@kolokasia.de).

Θα βρείτε πληροφορίες και στο Ιντερνετ στο

<http://www.kolokasia.de>